

مسئله جوانان در کشورما

دیرزمانی است که «مسئله جوانان» بمرتبه يك مشکل اجتماعی جامعه شامان غربی را بخود مشغول داشته است. تبهکاری - اعتیاد مواد مخدره - خنایت پیشگی و سرگردانی که سنت بادز جوانان قرن بیستم بشمار میآید اعتقاد صاحب نظران را از مسل کفری تقریباً سلب نموده. و این حقیقت تلخی است که در هر سلسله از تحقیقات اجتماعی دانشمندان بیان میخوریم. کشورهای زیادی در جهان با مسئله فوق مواجه شده و چنانچه به آن رسیدگی لازم نشود مسئله صورت بسیار بدتر و جدی بخود خواهد گرفت بویژه در کشورهایی که از نظر اجتماعی و اقتصادی سرعت در حال پیشرفت هستند.

تاکنون مسئله تبهکاری جوانان در سینارهای مخصوصی در منطقه های سازمان ملل متحد در اروپا، در جاویر مایه و یادور، آمریکا و امریکای لاتین مورد بحث قرار گرفته است. در سال ۱۹۵۵ در کنفره جهانی که توسط سازمان ملل متحد تشکیل شده بود، مسئله پیشگیری از یزه کاری جوانان مطرح گردید و در نتیجه، چندین طرح که با توجه به شرایط بین المللی قابل اجرا باشد پیشنهاد شد. این طرح ها نتیجه افکار عده ای از متحصصین و مسئولین را منعکس میسازد که نماینده ۹۱ کشور از کشورهای جهان است. علاوه بر این سازمان ملل متحد يك بررسی و تحقیق جهانی را در مورد پیشگیری تبهکاری جوانان در یکی از شماره های مخصوص «مجله بین المللی سیاست کیفری» به سرداران منتشر ساخته است. بنا بر گزارش در ژوئیه ۱۹۵۹ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قبل نامه ای جداگانه ای درباره همین موضوع گذرانده که در آن یادآوری شده که بنا به گزارش های رسیده، در بسیاری از کشورهای جهان توجه به موضوع روز افزون به مسئله یر همکاری جوانان و اسازگار یبای اجتماعی مشابه آن مبدول شده است تمام این گزارش ها و طرح ها حکایت میکنند که مسئله جوانان بقدرت افکار معاضل اجتماعی بین المللی و داخلی هر کشور را بخود مشغول داشته و امروزه از وسع اجتماعی باغ جار و غطر ناک جوانان پنا اقدام فوری بشمار میآید.

گرچه مسئله جوانان قبلا در کشورهای صنعتی غرب بطور پیوسته ولی متأثرا نه مانند همه مفاسد اجتماعی آنجا که بدون کمترین بهره مندی از جنبه های مثبت تمدن قریب و امنگیر در این مقاله از مندرجات با مدونک و تحقیق مجله مسائل ایران، استثناء شده است.

جامعه های شرق و از جمله جامعه ما شامل روزه مسئله جوانان هم در کشورما واقعا مسئله ای مشکلی شده است.

بررسی ها و مطالعات اخیریکه در وضع و رفتار اجتماعی جوانان کشور ما بعمل آمده واقبت خطرناک این مسئله را بخوبی آشکار میسازد این بررسیها آفای می کنند که مسئله جوانان از نظر اهمیت و لزوم چاره اندیشی فوری در این مسئله مسائل اجتماعی مافراد دارد.

حلب توجهی که در این باره از محافل علمی و تحقیقی کشور شده شاعذ زنده اهمیت این مسئله می باشد مثلا در سمینار «بررسی مسائل اجتماعی شهر تهران» که بدست یک هفته در آغاز اردیبهشت سال ۱۳۴۱ از طرف مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، دانشگاه ادبیات دانشگاه تهران تشکیل گردید. مسئله جوانان، بعنوان مهمترین مسئله کشور، مطرح گشت همچنین در طرح جدیدی که عا سال از طرف وزارت فرهنگ برای تعمیر برنامه های مدارس ابتدایی و متوسطه تنظیم گردید، یکی از مهمترین علل لزوم تجدید نظر در برنامه های گذشته و طرح برنامه تازه مسئله جوانان به شمار رفته است، چنانکه نظر به اهمیت حیاتی مسئله جوانان بود که در سال ۱۳۴۰ بنا به پیشنهاد «انجمن ملی حمایت کودکان ایرانی» درخواستی از طرف وزارت بهداشت، مبنی بر طرح ریزی یک برنامه پیش گیری دقیق علمی جهت تبهکاری جوانان در ایران به سازمان ملل متحد فرستاده شد و وزارت دادگستری نیز پشتیبانی نمود در مورد این درخواست اعلام داشت و بالاخره رئیس اداری دفاع اجتماعی سازمان ملل متحد که مسئول فعالیتهای بین المللی در موارد پیش گیری از جنایات و درمان تبهکاران است مأمور گردید که برای مدت سه هفته در اسفند ۱۳۴۰ به ایران مسافرت نماید تا مورد مطالعه و تحقیق شود بر نامه ها و طرح هایی بمقامات ایرانی ارائه داد؛ با توجه به اینکه علل بوجود آورنده مسئله جوانان اسالهای ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ در مورد پیشرفت بود بخوبی میتوان گفت که اهمیت این مسئله اکنون نیز چندین برابر آن سالها میباشد.

مسئله جوانان کشورما چیست؟ مسئله جوانان کشورما دارای جبهات و نواحی متعدد و وسیعی است که در اینجا درصدد شرح مفصل عه آن نیستیم بطور مختصر باید گفت مسئله جوانان عبارت از مشکلات و نواقصی است که در زندگی سنجیح و مناسب اجتماعی جوانان ما وجود دارد ناخجاریها و اختلالات و انحراف از راه درست زندگی اجتماعی؛ خطرناک بودن این طبقه برای سلامت اجتماع بجای سودمندی آنها، اساس مسئله جوانان است برای نمایاندن چگونه مسئله جوانان در کشورما اشاره بچند گزارش زیر مفید و لازم بنظر میرسد این گزارش ها که نمونه هایی

از ده ها گزارش و تحقیقات است میتواند گوشه‌هایی از آنچه را که مسئله جوانان مینامیم برای خواننده عزیز مجسم سازد .

در مقدمه طرحیکه وزارت فرهنگ در سال ۱۳۴۱ برای تغییر برنامه‌های مدارس ابتدایی و متوسطه تنظیم کرده بود چنین گفته شده :

«در شیوه رفتار جوانانی که پس از خاتمه تحصیل بخدمات دولتی و ملی می‌پردازند بسیاری از مایب اجتماعی منعکس گردیده است. اهم این مایب عبارت است از: پائین بودن میزان امانت و احساس مسئولیت در کارهای دولتی - تمایل بمخفی ساختن خطاها - تمایل بیحد بمنافع زیاد و آنی - بی‌اعتنائی به برنامه‌های طولی‌المدت و کارهایی که در آینده به نتیجه میرسد - بی‌اعتنائی بمداومت در کارها و فقدان ابتکار و خلاقیت فردی » از نظر در کمیزان شیوع سایر مفاسد خطرناکه اخلاقی در میان جوانان در یکی از تحقیقات دیگر که گرچه بطور ناقص بعمل آمده ولی گویاست چنین میخوانیم :

« همچنین شیوع قمار ، الکلیسم و مصرف مواد مخدره (در میان جوانان) بوزنه در میان طبقات اشرافی و نیمه‌اشرافی و کارمندان ایران در سالهای اخیر ، بدون شکه یا کمی وسایل سرگرمی و تفریحات مناسب برابله نیست .

در گزارش دیگری میخوانیم - «فیلم‌های غریب با مبرق زندگی مصنوعی و رؤیائی و ارزش - های ناز و اغراق آمیز که حتی در خود غرب نیز مصادق خارجی ندارد خود یکی از مشکلات جدید زندگی جوانان ما بشمار میرود . در کتابی که بنام «ایران» بوسیله ۱۶ تن از پژوهندگان علوم اجتماعی و روابط انسانی و حاورستانان امریکائی در سال ۱۹۵۷ انتشار یافته است در بخش مربوط به «سینما» چنین گفته شده :

«در فیلم‌ها، ایرانی متمایل بغرب تمدن جدیدی را که در تعلیم و تربیت جدیدش بوی وعده داده اند و در زندگی محروم از آنست می‌یابد. برای وی سینما ، گریز اجتماعی مملو از ناگامی و بناهندگی به جهانی رؤیائی را که ارزش - های غربی وی در آن تحقق می‌پذیرد میسر میسازد . جوانان مایلند این نوع زندگی را که از سینما یاد گرفته‌اند تقلید کنند »

و در گزارشی که رئیس اداره دفاع اجتماعی سازمان ملل متحد درباره همکاری جوانان

- ۴ - مر بیان در حل مسائل و مشکلات آنها آماده باشند .
- ۵ - در طرح و پاسخ به سؤالات باید به جنبه های عملی مسائل توجه کرد و اعضاء در ضمن طرح مسائل و مشکلات خود باید بدانند که جوابی کامل به سؤالات آنها وجود دارد و مریبی از آنها آگاه است و رهبران باید آنها را به تحقیق و کشف علل رفتار مردم عادت بدهند و تنها بپلواهر امر اکتفاء نکنند .
- ۶ - آگاهی کار آموزان از بی میلی خود نسبت به مبادات هر اندازه بیشتر باشد کوشش آنان در تمویض آنها زیادتر است ، از این رو وظیفه عمده مر بیان توسعه این آگاهی در میان اعضاء انجمن های تربیتی می باشد .

(بقیه از صفحه ۵۹)

پاسخ

ظاهر آقای رهنما مسأله «سهام مال» را با مسأله «تسبیم به نسبت» اشتباه کرده اند .
مجموع سهام موجود در یک مال همیشه برابر با یک واحد است و عبارت دیگر اگر سهام یک شرکت مثلا ۷۵ سهام باشد ؛ مجموع سهام شرکا را که روی هم جمع حتماً مساوی ۷۵ خواهد بود .

در مسأله ۱۷ شتر ؛ نزاع کنندگان میخواهند عدد ۱۷ را به نسبت $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{3}$ تقسیم کنند بلکه افراد مدعی بود فقط مالک نصف این شتر است ، نفر دوم مدعی بود مالک یک سوم است ، نفر سوم مدعی بود سهم بود یعنی هر کدام سهم خود را برابر با این «کسر» میدانست در حالی که مجموع این کسرها مساوی با یک عدد صحیح نیست . (اگر توضیح بیشتری در این زمینه لازم بود کتباً تقدیم خواهد شد) .

(بقیه از صفحه ۶۲)

و کودکان ایران داده چنین گفته شده :

عقیده اشخاص مطلع ، عمیقاً منبئ بر این است که در سالهای اخیر تعداد کودکان یزیدکار رو با افزایش نیاده است و این امر بطور محسوس در تهران بیشتر و در مراکز استانها به نسبت کمتر است ؛ لذا جاهایی که درواجر روستایی بسیار کمتر پوشش میخورد ، همچون محافل سلاجیت - دار ، متفقاً معتقدند که هر چه زودتر لازم است برنامه ای هماهنگ و تلفیقی برای مبارزه با مسئله تبعیض کاری جوانان طرح ریزی شود . زیرا کشور بزودی با این مسئله اشرف و سرعت سرمایه آوری رو برو خواهد شد .